

פני פתח

שע"י ביה"כ "בית לוי", רח' יוסף חכמי 48, מדורגי בית וגן ירושלים

מאמר הרב

נערך מספרו החדש של הרב שליט"א פניני בית לוי - חלק ב

לרכישת הספר חייגו 058666447 | 0507658052

הכל בהשגחה פרטית

הַאִטוּ, וְהָא הִפִּיל אוֹתוֹ. אֲבָל אִם נָדַע וְנָבִין שֶׁהֵל מְבוֹרָא עֹלָם, וְהִכַּל
בְּהַשְׁגָּה פְּרִטִית - זֶה לֹא פְלוּגִי וְלֹא אֱלֻמוּנִי, זֶה הִכַּל כְּמוֹ שֶׁבַע עֶשְׂרֵת
כּוֹתֵב - שֶׁהֵקֵב"ה נִמְצָא בְּתוֹר לְבוּשׁ. לְפַעְמִים הִחְבֵּר מַכְעִים וְעוֹשֶׂה
דְּבָרִים מְקוֹמָמִים, אֲבָל צָרִיד לְהַבִּין שֶׁזֶּה לֹא הוּא, אֲלֵא הֵקֵב"ה. הוּא נִמְצָא
בְּתוֹר לְבוּשׁ. הִכַּל בְּהִסְתָּר וְלֹא רוֹאִים אֶת הֵקֵב"ה. הֵקֵב"ה מְסַתֵּת בְּתוֹר
חֹבֵר, בְּתוֹר בּוֹס, בְּתוֹר אֲשֶׁה אוֹ בַּעַל, אוֹמֵר הִבְעַשׂ"ט - אִם הָאָדָם יִכְרִי שְׁמֵהּ
שֶׁהִתְרַחַשׁ כְּרָגוֹ הִיָּה בְּהִכְנוּתוֹ שֶׁל הֵקֵב"ה, לֹא יֵאָרֵעַ לוֹ שׁוּם נֹזֶק כָּל יְמֵי חַיָּיו.

רואים מִכָּאן אִיךָ יְכוֹל הָאָדָם לִשְׁנוֹת אֶת הַמִּזְלָה וְאֶת הַגּוּרָל שֶׁלוֹ בְּרֹגַע אֶחָד, שֶׁלֹּא יִקְרָה לוֹ שׁוּם רָע. אֲבָל בְּשִׁבִּיל זֶה צָרִיד לַעֲבֹד. וְזוֹ עֲבוּדָה קָשָׁה וְחִמְדִּית, יוֹמִיּוּמִית. פְּתָאם זֶה פּוֹגַע, וְזֶה עוֹשֶׂה לוֹ, זֶה מַכְעִים, אִיךָ אָדָם יְכוֹל לְהִשָּׁאֵר אֵדִישׁ? זֶה לֹא קָל, וְזֶה וְדַאי לֹא דְבַר פְּשׁוּט. אֲבָל כְּשֶׁאָדָם יִגְיעַ לְהִבְנֶה מוֹחֲשִׁית שְׂכָל מִה שְׂקוּרָה וּמִתְרַחֵשׁ וְכָל מִה שִׁיקְרָה זֶה הִכָּל יֵד ה', הַחַיִּים שֶׁלוֹ יִשְׁתַּנּוּ לְחִלּוּטִין.

הָרַב שֵׁשׁ מִבְּנֵי בָרֶק, פֶּה מִפִּי מִרְגְּלָיוֹת, סִפֹּר סִפּוֹר מִדָּהִים. הוּא מִסֵּר שְׁעוֹר בְּרַעְיוֹנָה, וְכִשְׁהוּא נִכְנס לִשְׁעוֹר בָּא אֵלָיו יְהוּדִי וְאָמַר לוֹ: "אֲנִי מִבְּקֵשׁ מִהָרַב, אַחֲרֵי הַשְׁעוֹר שֶׁהָרַב יִחְכֶּה אֶתִּי כְּמֵה דְקוֹת, אֲנִי חֵיב לִסְפֹּר מִשְׁהוֹ לָרֶב". אָמַר לוֹ: "אֵין בְּעִיָּה, אֲנִי פֶה אֶתָּה. יֵשׁ לִי הִרְצָאָה אַחֵר כֶּךָ בְּעַמּוּנָאֵל, אֲבָל אֵת הַזְּמַן שֶׁכֵּן יֵשׁ לִי אֲנִי אֶקְדִּישׁ לָךְ". הִהֲרָצָאָה הִיְתָה מִחֻזָּקָה, דְּבָרִים נִפְלְאִים. אַחֲרֵי הַשְׁעוֹר נִגַּשׁ אֵלָיו אוֹתוֹ יְהוּדִי וְאָמַר לוֹ הָרַב: "יֵשׁ לִי עוֹד שְׁעָה-שְׁעָה וְחֻצֵּי שְׁעוֹר בְּעַמּוּנָאֵל. אוּלַי תִּלְוֶה אוֹתִי לָרֶכֶז?" אָמַר לוֹ הַיְּהוּדִי: "בְּבִקְשָׁה, שֶׁהָרַב יִתֵּן לִי כְּמֵה דְקוֹת, יֵשׁ לִי מוֹעֵקָה, אֲנִי חֵיב לְהוֹצִיא אֶת זֶה מִהֶלֶב. בְּבִקְשָׁה שֶׁהָרַב יִקְדִּישׁ לִי כְּמֵה דְקוֹת". אָמַר לוֹ הָרַב: "אֶתָּה צוֹדֵק. לִפְעָמִים צָרִיךְ לוֹתֵר עַל דְּבָרִים אַחֲרִים כְּדֵי לַעֲזֹר לַיהוּדִים".

הם התישבו והוא ספר לרב כן: "שכבוד הרב ידע שבבית הכנסת הזה אני לא דורך כבר שנה וחצי, לא בא לשעורי תורה ולא בא לתפלה, אני מתפלל יחיד בבית". הוא נראה אדם חרדי לכל דבר. שאל אותו הרב: "על מה ולמה?". וכך הוא ספר לרב ספור נורא. קדם לכן הוא היה גר בתל אביב ועבד בעירייה, בנקיון פחי האשפה. במשך הרבה שנים הוא התפרנס טוב, עד שאחר כך שנים הוא החליט שהוא משנה מקום - משנה מזל. הסתדר לו לקנות דירה ברעננה, והוא עזב את תל אביב.

בְּרֹךְ ה', הוּא מַצֵּא חַן בְּעֵינֵי הַצֹּבֵר וּמָנו אוֹתוֹ לְאַחַד מִשְׁבַּעַת טוֹבֵי הָעִיר, אַחַד מֵהַנֶּעֱדָה שֶׁל הַמוֹעֵצָה. הוּא הִיָּה בְּמוֹעֵצָה, קָבַע בְּכָל מִינֵי עֲנִינִים חֲשׁוֹבִים וְכּוֹמֵן שֶׁהוּא הִיָּה מְגִיעַ לְשַׁעֲרֵי תוֹרָה תְּמִידִים כְּסֹדֶרן. עוֹבֵד בַּיּוֹם וְבֹא לְשַׁעֲרֵי תוֹרָה בְּלֵילָה. הֵכֵל טוֹב וְיִפְהָ. בְּמִשְׁךְ הַזֶּמֶן לְמַדּוּ בְּשַׁעוֹר מִסְכָּת וְעוֹד מִסְכָּת, וְהִגִּיעוּ לְמִסְכָּת מְגֻלָּה, שֶׁם הִגִּיעוּ לְסִגִּית שִׁבְעַת טוֹבֵי הָעִיר. מִגִּיד הַשַּׁעוֹר, תְּחוֹר הַקְּדָמָה, הַסְּבִיר מֵה נִקְרָא הַיּוֹם שִׁבְעַת טוֹבֵי הָעִיר וְכו'. לִפְנֵי שְׁהָרַב הַתְּחִיל לִקְרֹא אֶת הַסִּגְיָה, אַחַד מֵהַמְשַׁתְּתָפִים, יְהוּדֵי חָשׁוֹב וְבֵר אוֹרִין, יוֹדַע סֵפֶר, שֶׁהִיָּה גַם מַחְלִיף שֶׁל הָרַב כְּשֶׁלֹּא הִיָּה מְגִיעַ, פָּנָה לְרַב וּלְצַבֹּר וְאָמַר: "שִׁבְעַת טוֹבֵי הָעִיר זֶה דָּבָר

התורה הקדושה מתארת בפפרשה את המעשה של הכהן הגדול בבית המקדש ביום המקדש. הכהן הגדול לוקח שני שעירים - שעיר אחד עולה קרבן לה', והשעיר השני - לעזאזל. איש עמי מוביל את השעיר עד שהוא מגיע להר, דוחף אותו עד שמתרסקים איבריו, ואז מגיעה כפרה לעם ישראל. אין יודעים מי מבין השעירים הולך לה' ומי הולך לעזאזל? התורה אומרת - גורלות. הכהן הגדול צריך לקחת שני גורלות, ומה שהוא מעלה לה' - זה יהיה לה', ומה שהוא מעלה לעזאזל - יהיה לעזאזל. וכן יודעים איזה שעיר יתקדש ויעלה על גבי המזבח, ואיזה ילך לעזאזל - כפרה לעם ישראל.

שואל רבנו סעדיה גאון - לכאורה, מדבר פה בבבלי חיים שאין בהם דעת, למה צריך לעשות מה ענין וגורלות - מי לה' ומי לעזאזל? אם היה מדבר בחיי אדם, מובן שחיים ומות זה דבר נצחי, ולא פשוט לקחת אדם באמצע החיים וצריך להחליט על ידי גורל. אבל כשמדבר בבבלי חיים - למה הכהן הגדול צריך לעשות גורלות לה' ולעזאזל? יש לו שני שעירים - שיחליט בעצמו זה לה' וזה לעזאזל, ויתחיל את תהליך הכפרה. מה הענין של הגורלות?

אומר רבנו סעדיה גאון יסוד בחיים. אנחנו חושבים לפעמים שלאדם יש החלטה בכל מיני עניינים בחיים. הוא מחליט שזה יהיה ככה, שהוא יגור פה, שהוא יעשה עסק פלוני. צריך לדעת שאת כל העולם ואת כל מה שקורה בעולם, הקב"ה מנהל ומחליט. כל מה שנעשה בעולם זה רק בהשגחה פרטית, והכל לפרטי פרטים. עד הפרט הכי קטן זה בידי בורא עולם, זה לא מעשה ידי אדם.

לכן אומר רס"ג שלא נחשב שהכהן הגדול מחליט זה לה' וזה לעזאזל, שהו' החלטה של בשר ודם, בשום פנים ואופן לא. גם על אותם בעלי חיים, מי הולך לה' ומי הולך לעזאזל - רק הקב"ה

מחליט. לכן צריך לעשות את הגורל כי הוא לפי ה', ואז אנחנו יודעים - בורא העולם קבע עוד מששת ימי בראשית שהוא יעלה קרבן לה' ויתקדש. ועל השעיר השני נגזר שילך לעזאזל וגם זה בהשגחה פרטית.

וְכָךְ בְּאֶמֶת כָּתוּב בַּסְּפָרִים הַקְּדוּשִׁים - שֶׁהַקֶּבֶה"ה מְשִׁיחַ לֹא רַק עַל בְּנֵי אָדָם וְיַעֲלֶה חַיִּים, אֲלָא אֶפְלוּ עַל צִמְחִים. כֹּל צִמָּח וְצִמָּח שֵׁשׁ בְּעוֹלָם, הַקֶּבֶה"ה מְשִׁיחַ עֲלֵיו וְדוֹאֵג שֶׁהוּא יְצַמַּח עַד גְּבוּל מַסִּים, עַד כְּמֵה שֶׁהַקֶּבֶה"ה הַחֲלִיט. לְמִרּוֹת שֶׁבְּרַמְבַּ"ם כָּתוּב שֶׁהַקֶּבֶה"ה מְשִׁיחַ רַק עַל מִי שֵׁשׁ בּו חַיִּית, דְּהֵינּוּ בְנֵי אָדָם אוּ בְעָלֵי חַיִּים, אֲבָל מִי שֶׁאֵין בּו חַיִּית, כְּמוֹ עֵשָׂבִים, כְּבִכּוּל הַקֶּבֶה"ה לֹא מְשִׁיחַ עֲלָיו. כְּתוּב בְּבַעַל שֵׁם טוֹב וּבַעֲדוֹ כְּמֵה סִפְרִים, שֶׁדּוֹאֵי שְׁגֵם הָרַמְבַּ"ם מוֹדֶה שֶׁעַל הַצִּמְחִים יֵשׁ הַשְׁגָּחָה. הַקֶּבֶה"ה מְשִׁיחַ עַל הַצִּמְחִים בְּאֶפֶן פְּרֻטְנִי. רַק שֶׁבַעֲנֵין הָיָה שֶׁל הַצִּמְחִים, כְּמֵה הֵם גְּדֻלִּים וְאִיךְ - הַקֶּבֶה"ה מְשִׁיחַ בְּהַשְׁגָּחָה כְּלָלִית. אֲבָל וְדֹאֵי שֶׁהַקֶּבֶה"ה מַחֲלִיט עַל כָּל צִמָּח וְצִמָּח כְּמֵה זְמַן הוּא יִגְדֵּל, וְאִיךְ הוּא יִגְדֵּל וְהַכֵּל בְּהַשְׁגָּחָה פְּרֻטִית.

אם נקח את זה לחיי היום־יום, זה יחסך מאדם הרבה כעסים ועגמת נפש. לפעמים אדם חושב שפלוני עשה לו, וההוא הזיק לו, וההוא עם

מִי הַזֶּה וְיָמִי הַזֶּה
לְעֶזְרָאֵל – רַק הַקֶּבֶץ הַזֶּה
מַחְלִיט. לָכֵן צִירָר
לַעֲשׂוֹת אֶת הַגּוֹרֵל כִּי
הוּא לִפִּי ה', וְאֵז אֲנֹחֲנוּ
יֹדְעִים – בּוֹרֵא הָעוֹלָם
קָבַע עוֹד מִשְׁשַׁת יָמִי
בְּרִאשִׁית שֶׁהוּא יַעֲלֶה
קִרְבָּנוֹ לַה' וְיִתְקַדֵּשׁ.
וְעַל הַשְּׁעִיר הַשֵּׁנִי נִגְזַר
שִׁילָר לְעֶזְרָאֵל וְגַם זֶה
בַּהֲשָׁנָה פְּרִמִּית

המשך
בעמוד 3 <<

ר"ת	מוצ"ש	הדלקת נרות
20:55	20:01	18:49

ע"פ לוח "אור
החיים" לפי
זמני ירושלים

לע"נ
יצחק שם טוב בן
שרה ז"ל

לע"נ
שאול חי
בן מרים ז"ל

לע"נ
ישראל בן חב
ז"ל

לע"נ
רחל בת שושנה
ע"ה

לע"נ
דוד בן הש
ז"ל

הדבש שחולל נפלאות

שכנראה בלע התינוק חפץ קטן בלא משים, והוא תקוע עתה בתוך צינור הוושט שבגרון, וחיייו נתונים בסכנה גדולה, והיא עמדה ממש בזה הרגע לחתום על מסמך הסכמתה לעריכת הניתוח הדחוף!

"רגע, רגע!" צעק החסיד, "עצרו את הכל! אין עכשיו שום ניתוח!" - הוא הוציא מיד מצקלוננו את כוסית הדבש שארזה לו הרבנית הצדקנית, ובעזרת כפית קטנה החל לטפטף אל תוך פיו של התינוק מן הדבש הקדוש! הרופאים עם האחות כולם נחרדו למעשיו, וצעקו עליו: "מה אתה עושה? הרי אין התינוק מסוגל לאכול כעת כלום!"

קם הרבי מכסאו, ניגש אל המטבח הקטן והצר שבדירתו ושאל את הרבנית הצדקנית ע"ה: "אולי נשאר משהו מן הדבש של ראש השנה. הרבנית ענתה שניתן עוד 'לגרד' מעט דבש מן הצלוחית..."

זה מסוכן מאוד עבורו! אבל החסיד באחת. לא בחינם ביקש הרבי לתת לי מן הדבש הזה! לא בחינם טרחה הרבנית הצדקנית לארוז עבורי את השיירים הללו! "כרגע", הכריז האיש בבטחה, אין שום ניתוח! אין אנו חותמים על מסמך זה בשום אופן! ונוטלים את כל האחריות הכרוכה בכך על ראשנו!"

האב המסור המשיך לטפטף עוד כמה טיפות של דבש לפיו של הילד, תוך שהאם הרחמנית עומדת מן הצד ושופכת דמעות כמים בספר התהלים שבידה. לאחר שנגמר כל הדבש מן הכוסית עד הטיפה האחרונה, ביקש האב לערוך צילום נוסף בטרם יחליטו על ביצוע הניתוח הקשה והמסוכן!

והנה מה מאוד השתוממו כל רופאי המחלקה ופרופסוריה לנוכח התוצאה המדהימה, שהוכחה בבירור בצילום, שהוושט 'נקי' לגמרי, אין שם ולא כלום! - התברר שלפתע ביחד עם הדבש 'התגלש' לו גם החפץ הזר פנימה אל המעיין, וביציאה הראשונה שהוציא התינוק יצא גם הוא החוצה מעצמו! כעבור שעה קלה היה כבר הילד בחזרה בביתו בריא ושלם, בחסדי השם יתברך המאזין לקול תפילת עבדי הצדיקים! (אור חזקיה)

בפרשתנו פונה הקב"ה למשה רבינו לאחר אחד האסונות הגדולים שהיו לעם ישראל במדבר, מות שני בני אהרן נדב ואביהוא, אשר משה רבינו העיד עליהם שהם היו גדולים יותר ממנו ומאהרן, כמו שאומרת התורה, "וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל אֱהֲרֹן, הֲאִישׁ דָּבָר ה' לֵאמֹר, בְּקִרְבִּי אֶקְדָּשׁ" (ויקרא י ג), ואומר רש"י הקדוש במקום: הֵיכָן דָּבָר? "וְנַעֲדָתִי שְׂמָה לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל וְנִקְדַּשׁ בְּכַבְדִּי" (שמות כט, מג), אל תִּקְרֵי 'בְּכַבְדִּי' אֶלָּא 'בְּמִכְבְּדִי'. אָמַר לוֹ מֹשֶׁה לְאַהֲרֹן: אֱהֲרֹן אָחִי! יוֹדֵעַ הֵייתִי שְׂתִּקְדָּשׁ הַבֵּית בְּמִדְעָיו שֶׁל מִקְדָּשׁ, וְהֵייתִי סָבוּר: אוֹ בִּי אוֹ בָּהּ, עֲקָשִׁי רוֹאֶה אֲנִי שֶׁהֵם גְּדוֹלִים מִמֶּנִּי וּמִמָּה.

אין אנו רואים לדבר אודות אותם ענקים, אשר היו בעצם דור ההנהגה לאחר משה ואהרן, אבל רוצים אנו ללמוד מכך מוסר השכל, וכידוע התורה רומזת את השורש שהביא למיתתם, "וַיִּקְרְבוּ לִפְנֵי ה' אִשׁ זָרָה אֲשֶׁר לֹא צִוָּה אֹתָם" (ויקרא י א), ורבו המפרשים והפירושים בנושא, ואחד מהפירושים שייך לכל אחד ואחד בכל עת ובכל זמן. "אשר לא ציווה אותם", לא קיבלו עדיין את ציוויי של משה רבינו, אף על פי שידעו שכך צריך לעשות. מכאן אנו למדים, שאדם לא צריך לפעול על פי השכל שלו, מה נראה לו נכון ומה כדאי לעשות ומתי לעשות כן, אלא תמיד לחפש לעשות את מה שהקב"ה רוצה ומצווה אותו. אדם שעושה מה שה' ציווה ככתוב בתורה ובספרי ההלכה, ולא מה שנראה לו שכדאי לעשות, הוא האדם אשר בו חפץ ה', כי אין לו לקב"ה אלא ארבע אמות של הלכה.

הסיפור "פרנסה ברווח" שהובא בגיליון פרשת שמיני הינו באדיבות הרב מרדכי מלאכי מגליונו "בטחוני בצורי הוא אוצרי"

ספר הגה"צ רבי גמליאל רבינוביץ שליט"א: סיפר לי הרה"ח ר' משה אהרן מושקוביץ הי"ו, על אביו הזקן מחשובי חסידי סאטמאר שבעיר בני ברק יצ"ו. מנהגו היה מדי שנה בשנה לערוך 'נסיעה' לקראת הימים הנוראים לאמריקה, לשהות בחצר הקודש בצילא דמהימנותא של רבו בעל 'ויואל משה' מסאטמאר זצוק"ל. הוא היה נוסע משבת סליחות עד לאחר ראש השנה, ובימים של עשרת ימי תשובה נטל ברכת פרידה, וחזר לקראת יום הקדוש לביתו שבבני ברק. שנה אחת חשקה נפשו להישאר בחצר הקודש שבצילאמסבורג גם ליום הקדוש ולהושענא רבא ושמחת תורה ולשבת בראשית, כאשר נודע עוצם עבודת הקודש שראו אצל רבינו הקדוש בימים נוראים הללו. באותה שנה הוא רכש כרטיס טיסה עם תאריך חזרה ארצה לאחר שבת בראשית, וכן סידר את מקום אכסנייתו שבארצות הברית עד לאחר שבת בראשית. והנה ביום צום גדליה אחר תפילת שחרית, מגיע אליו הגבאי הנאמן הרה"ח ר' יוסל אשכנזי זצ"ל, בקריאה מיידית לקודש פנימה. "דער רבי רופט דיר!" [הרבי קורא לך], אמר בנחרצות.

החסיד דגן לא היה בטלן, והבין מיד שהרבי כנראה הרגיש בו ברוח קדשו שברצונו להישאר השנה גם לכל ירח האיתנים בחוץ לארץ, וכאשר לא שאל ולא התייעץ בדבר עם הרבי, כנראה יתן לו כעת ברכת פרידה ויפטרנו לצאת לדרכו לשלום... ולכן לא מיהר לגשת אל הקודש פנימה, ברצותו להישאר עוד עד אחר שבת בראשית. אך לאחר זמן מה שלא נכנס אל הרבי, יצא שוב הגבאי ר' יוסל והאיץ בו: "מדוע אינך נכנס? הרי הרבי קורא לך!"

"יודע אני בדיוק מה יאמר לי הרבי!" ענה החסיד, "אבל נפשי משתוקקת להישאר כאן!" אך ר' יוסל הגבאי הנאמן נתן בקולו עליו: "וכי מה כל זה קשור? הלא שמעת במו אוזניך שהרבי קורא לך להיכנס בקודש פנימה, כשהרבי קורא לא עורכים שום חשבונות! עליך להתייצב מיד בפני הרבי!" בלית ברירה נכנס החסיד ונעמד בפני הרבי. תיכף כשראה אותו הרבי הושיט לו את ידו הקדושה לפרידה וברכת שלום, ואמר בלשון ברורה שאינה משתמעת לשני פנים: "פאר גיעזונטרהייט! זאלסט האבין א'גוט יאהר!" [סע לחיים ולשלום, שתהא לך שנה טובה].

ברם החסיד התקשה להיפרד, ואמר: "רבי, ברצוני להישאר השנה לכל הימים הנוראים, עד אחר שבת בראשית!" קם הרבי מכסאו, ניגש אל המטבח הקטן והצר שבדירתו ושאל את הרבנית הצדקנית ע"ה: "אפשר איז נאך געבליבען א'פעס פון דעם האניג פון ראש השנה?" "אולי נשאר משהו מן הדבש של ראש השנה". הרבנית ענתה שניתן עוד 'לגרד' מעט דבש מן הצלוחית, 'שיירים' שנשארו מן הדבש של ראש השנה. הרבנית הצדקנית שהבינה היטב ללב בעלה הגדול, ארזה למיודענו החסיד באריזה קפדנית בתוך כוסית קטנה את מעט הדבש והעניקה אותו לחסיד בתור 'צידה לדרך'...

לאחר שקיבל האיש את ברכת קדשו של הרבי, נאלץ בלית ברירה להקדים מיד את תאריך כרטיס הטיסה, ועל פי הוראתו המפורשת של הרבי מצא את עצמו עוד באותו יום של צום גדליה על המטוס בחזרה לארץ הקודש. הילדים ששהו בביתו שבבני ברק, התפללו לראות פתאום את אביהם שב הביתה מאמריקה בהפתעה, הלא הוא אמור היה לחזור רק בסוף החודש... אך בטרם פצו את פיהם הקדים הוא לשאול מהם: "און אווי איז מאמי?" [והיכן היא אמא?]. תיכף נפלו פניהם ואמרו שהיא נסעה ממש לפני כמה שעות עם אחד הילדים לבית החולים 'תל השומר' בעקבות איזה חפץ זר שבלע התינוק בטעות!

מיד הבין היטב החסיד מדוע שלחו הרבי בדחיפות כזו לארץ הקודש! הוא עלה מיידית על מונית, והאיץ בו לנסוע במהרה היישר לתל השומר. בהגיעו שמה נדהמה האשה לראות פתאום את בעלה נוחת היישר מויליאמסבורג למסדרונות בית החולים... אך לא היה הרבה זמן לתהיות ודיבורים, היא הראתה לפניו את המסמך הרפואי שבידה, בו שולח אותם הפרופסור מנהל המחלקה היישר לחדר ניתוח! כדי לשלוח מתוך גרונו של התינוק את החפץ התקוע שם! - היא סיפרה לו בקצרה

לע"נ שמעון שטרית בן מסעודה ז"ל	לע"נ אברהם אבהרון בן ג'נינה ז"ל	לע"נ רפאל פואה בן רוזה ז"ל	לע"נ בנימין בן טאוס ז"ל	לע"נ אסתר בת חנה ז"ל	לע"נ הרבנית חסיה ליליאן בת סוליקה ע"ה	לע"נ עמנואל בן יקוט ז"ל
--------------------------------------	---------------------------------------	----------------------------------	-------------------------------	----------------------------	--	-------------------------------

חשוב, אבל צריך לדעת שלפעמים גם אדם שעבד בגלל יכול להיות אחד משבעת טובי העיר.

אותו יהודי שהשתתף בשעור, רצה לקבר את עצמו מתחת לאדמה. ככה להלכין פניו בריבים! לשפוף את דמו! הוא בקשי נשאר עד סוף השעור. ואז החליט שהוא לא מתקרב יותר למקום הזה, שהוא לא בא יותר לבית הכנסת. וכך שנה וחצי הוא לא השתתף בשעורי תורה ולא התפלל במנין, כי זה היה בית הכנסת היחיד באזור. הוא שאל את הרב: "אמנם הרב ממנה, אבל מה יש לכבוד הרב להגיד על זה?", הרב שיש כמובן היה מזעזע. איך אפשר להבין דבר כזה? מי מסגל לומר זאת? לתלמידי חכמים יש סיעתא דשמיא והוא התפלל בכמה שניות שהיו לו לקב"ה, ובקש שיעזר לו מה לומר ליהודי הזה.

ואז הוא ספר לו שהוא השתתף פעם בדרשה, שבה אחד מהגדולים דבר על פרשת קדושים. אותו תלמיד חכם גדול, שכמדומה זה היה הרב דן סגל, הביא את הפסוק בפרשת קדושים, פסוק שכלם מכירים בעל פה: "לא תקם ולא תטור... ואהבת לרעך כמוך אני ה'". בהתחלה - לא תקם ולא תטור, בסוף אני ה', ובאמצע ואהבת לרעך כמוך. מה הקשר בין הדברים? היה צריך לכאורה לשים את ואהבת לרעך כמוך בפסוק נפרד - "וידבר ה' אל משה לאמר, דבר אל בני ישראל, ואהבו איש את רעהו, ואהבת לרעך כמוך", למה זה נכנס בין לא תקם ולא תטור לבין אני ה'?

אמר אותו גדול, לפעמים יש מצב שב"ה המשתפחה של האדם מתרחבת, נולד לו עוד ילד ועוד אחד, אבל אין מקום, הדירה צפופה, צריך להוסיף עוד חדר. הולך אותו אדם לעיריה וצריך להחתים את השכנים. כמעט כלם חותמים, ויש שכן אחד שלא רוצה לחתום, דוחה אותו בלך ושוב, עושה לו את המות עד שאולי בסוף חותם. עוברות כמה שנים, ואותו שכן שלא רצה לחתום, גם אצלו ב"ה המשתפחה מתרחבת, והוא צריך תוספת בניה. גם הוא הולך לעיריה ומוציא טפסים, ועכשיו הוא הולך משכן לשכן ומגיע לאותו אחד. מה צריך לעשות אותו שכן, שבזמנו בקש והשני לא רצה לחתום לו להגיד - הנה, עכשיו אני אחזיר לו כגמולו הטוב, ואחזיר לו את התשובה הראויה

קנייני התורה

קניין מ"ה: הלומד ע"מ ללמד והלומד ע"מ לעשות

מרן הגר"ע יוסף זצוק"ל, שכל חייו מסר נפשו לזיכוי הרבים, מביא בהקדמה לספרו "טהרת הבית" (טהרת הבית, הקדמה לח"ב) את אשר חלם על מרן ה"בן איש חי" זיע"א, בעניין תשובה שקיבל ממנו לספקותיו בנוגע להמשך מפעל חייו, וזלה"ק:

"אזכרה ימים מקדם, עם לבבי אשיחה ועלה במחשבה לפני, למעט בהופעותיי ברבים כדי להתמסר יותר בעריכת כל חיבורי אשר עמי בכתובים, כי מתי אעשה גם אנכי לביתי ואם אין אני לי מי לי, ורעיוני על משכבי סליקו.

והנה בחלומי בלילה ההוא, ראיתי את הגאון רבי יוסף חיים זצ"ל מבבל, אשר בא לבקר בביתי, ופניו מאירות כזוהר החמה, נכנס לחדר הספריה, והתישב ליד השולחן, ראה לפניו אחד מחיבורי, כמדומני שו"ת יביע אומר, והתחיל לעיין בו אחת הנה ואחת הנה, וכשסיים, אמר, טוב מאד. ושאל אותי, האם אני ממשיך להופיע ולדרוש ברבים דברי תורה ומוסר, כאשר היתה באמנה איתי? עניתי ואמרתי, כי עדיין אני ממשיך גם בימים אלה להופיע ברבים בשיעורי תורה ובדרשות כאשר תנני ה', ובדרך כלל אני מופיע ביחד עם עמיתי הרב הגדול רבי יהודה צדקה שליט"א (זצ"ל). אך התאונתי לפניו שדבר זה מפריע לי בהמשך הכנת עריכת חיבורי להוציאם לאור, 'שמוני נוטרה את הכרמים כרמי שלי לא נטרתי'. 'ענה דודי ואמר לי, בסבר פנים יפות: טוב אשר תאחוז בזוה, וגם מזה אל תנח ידיך, כי יש נחת רוח מאוד לפני השי"ת בזיכוי הרבים כששומעים דברי תורה ומוסר וחוזרים בתשובה. וכל אחד שחזור בתשובה הוא עולם מלא'. ואיקץ והנה חלום". עכ"ל.

באופן טבעי, הזמן שאדם משקיע בעבור חברו, יורד מזמנו שלו. אחרי הכל, אין אדם יודע עתותיו, ולפעמים מתגנבת לאדם מחשבה לברוח מצורכי רבים, שהרי זה גוזל מזמנו. אך האם האמת כן היא? עינינו רואות, שמרן הגר"ע זצ"ל הוציא עשרות ספרים, עם היותו

ולא אחתם לו.

אבל מה צריך באמת לעשות? אומרת התורה - לאהב את השני סתם ככה. מה הבעיה לאהב אותו אם הוא לא עשה לך משהו רע? באה התורה הקדושה ואומרת - לא תקם ולא תטור. כשאדם נמצא במצב כזה שאדם עומד לפני פלוגי, שלפני כמה שנים עשה לך את המות ולא רצה לחתום וענה אותך, ועכשיו אתה עומד במבחן - אל תחזיר לו רעה תחת רעה ח"ו. תחתם לו. אבל רגע, אתה יודע כמה הוא ענה אותך? כמה עגמת נפש היתה לי ממנו עד שהוא חתם לי? באה התורה הקדושה ואומרת - אני ה'. תדע לך זה לא הוא, זה הכל מהקב"ה, הכל בהשגחה פרטית. זה הכל אני ה', לכן תאהב אותו. זה לא הוא עשה לך. זה הכל תחפשות, הכל לבוש, תאהב את השני. תחתם לו, תתן לו, תעשה בשבילו.

אמר הרב לאותו יהודי, שהיה עם כאב עצום: "מה אתה חושב, שזה פלוגי שאמר מה שאמר? אתה חושב שזה הוא? זה לא הוא - זה אני ה', זה בורא עולם. הרי דוד המלך היה במצב כה מביש, במצב נורא ואיום. ראש הסנהדרין אמר עליו שהוא נואף, ממזר, דברים הכי חמורים, ה' ירחם. בא אבישי בן צרויה, עם נשק, ורצה להרג את ראש הסנהדרין. אמר לו דוד לא, זה לא הוא עשה, זה הקב"ה, הוא רק המלך, אל תעשה לו שום דבר".

אדם צריך להבין שלפעמים יש מישהו שפוגע בו, אבל עליו לדעת שזה לא הוא, זה בורא עולם. הכל משגח מלמעלה. מי שרואה את הדברים במבט כזה - אין לו דאגות, אין לו צרות, אין לו עגמת נפש. ככה אדם צריך לראות כל דבר בעולם. יש השגחה פרטית. לפעמים אנחנו רואים כל מיני התרחשויות ותולים את זה בכל מיני מקרים, זה פלוגי עשה, ולא מגיע לי וכן מגיע לי. אם בן אדם מתחזק לרגע אחד - הוא יראה את הקב"ה. כשאדם מאמין שהכל בהשגחה - הכל נפתח. כמו שהבעש"ט אומר - מבטל מעליו כל גזרות קשות ורעות. בע"ה נתחזק בהשגחה, לדעת שהכל מבורא עולם, ואז הקב"ה יגור עלינו גזרות טובות אמן ואמן.

בברכת שבת שלום, הרב אברהם עטיה

מזכה רבים עצום. ובכן, מה ענה לו הבא"ח: "טוב אשר תאחוז בזוה, וגם מזה אל תנח ידיך". והלא זה גופא היה ספקו של מרן! והרי זה על חשבון זה?

אלא העניין הוא, שהפועל למען הרבים זוכה לאריכות ימים ושנים. וכמובא בגמ' (יבמות קה). "רבה ואב"י מדבית עלי קאתו (היו מבית עלי, שנתקללו שלא יאריכו ימים, אא"כ יעסקו בתורה ובגמ"ח). רבה דעסק בתורה חיה ארבעין שנין, אב"י דעסק בתורה ובגמילות חסדים חיה שיתין שנין". אב"י זכה לעוד שליש חיים בזכות שפעל במסירות נפש עבור הציבור! [ואף שגם רבה עסק בגמ"ח,

אך לא כמו אב"י (תוס', שם ד"ה רבא ואב"י)].

בטבע, אמת שנראה כי הזמן שאתה מפנה ממך לטובת האחר כביכול הולך ונעלם, אך הקב"ה משלים לאדם שנותיו, כי מה שהשקעת בעבור יהודי - שב אליך חזרה! וזהו הקניין הנוכחי, ללמוד ע"מ ללמד וללמוד ע"מ לעשות. נכון, ללמוד צריך, שזה הקניין הראשון (בתלמוד) שביארנו. אבל כדי לזכות לקנות את התורה באופן המקסימלי ביותר - צריך ללמוד ע"מ ללמד. שכן כל שניה, דקה ושעה של השקעה בעבור האחר - חוזרת אליך חזרה. נמצא, שלא הפסדת כלום!

כמו כן, ללמוד ע"מ לעשות, כאן גם מדובר שמלמד אחרים כיצד לקיים בפועל את המצוות, כשם שביאר כאן בעל התפארת ישראל (ד"ה 'הלומד ע"מ לעשות'). "ובדברים שיש בהן מעשה... ורוצה גם ללמד אחרים לעשותן כראוי". אם האדם משתמש בלימוד התורה כאמצעי לקיום התורה ולא כמטרה בפני עצמה, אזי נבין מה שאמר ר' ישמעאל (אבות ד, ה), "הלומד תורה על מנת ללמד, מספיקין בידו ללמד וללמד. והלומד על מנת לעשות, מספיקין בידו ללמד וללמד, לשמור ולעשות!"

בטבע, אמת שנראה כי הזמן שאתה מפנה ממך לטובת האחר כביכול הולך ונעלם, אך הקב"ה משלים לאדם שנותיו, כי מה שהשקעת בעבור יהודי - שב אליך חזרה!

הרב עמרם טובי הי"ו

להזמנת הרצאות לזיכוי הרבים - חייגו 053-3156363

לשמיעת השיעורים בקול הלשון - חייגו 03-6171111, הקישו 7 ואז 956363

יצא לאור הספר שרבים חיכו לו

פניני בית לוי - חלק ב' על המועדים ופרשיות השבוע

וורטים נדירים
מהלכים מאלפים
סיפורים מחזקים
ושיחות שלא אור מעולם

משיחותיו של

הרה"ג **אברהם עטייה שליט"א**
רב קהילת בית לוי בבית וגן

הספר ערוך בשפה השווה לכל נפש,
אברכים ובעלי בתים,
מגידי שיעורים ועוד

ניתן לרכוש עם
**הקדשה
מעוצבת**
ע"ג הספר

אוצר

לשולחן המנוח

ניתן להשיג אצל המחבר: 0586666447 | 0507658052 | 029664455. אצל אורי: 0505340701
במייל ravattia@gmail.com | בבית הכנסת בית לוי רח' יוסף חכמי 48

אולם האירועים המיוחד
של בית הכנסת "בית לוי"

בסימ

אנו מזמינים אתכם לביקור והתרשמות
ולערוך את האירוע שלכם באולם החדש והמשופץ:
ברית מילה // סיומי מסכת // אזכרות // שבת חתן // כנסים והרצאות
ההכנסות קודש להחזקת הכול • לתחזוקת המקוה • לנזקקים

בית לוי
אולם אירועים

רח' יוסף חכמי ליד מלון רימונים-שלום
שכונת מדורגי בית וגן ירושלים

לפרטים ותיאום מועד התרשמות:
054-4222931 // 054-3551383 // 02-6540906

**מקווה חדש ונקי
בסטנדרטים הגבוהים ביותר:**

מהודר בכל ההידורים ובתכלית הכשרות
לפי כל השיטות והחומרות
בהמלצתם ובפיקוחם של גדולי ישראל
נבנה ברמה גבוהה וביופי מיוחד
עובר נקיון יסודי מידי יום ביומו
ע"י חברת נקיון
המים מוחלפים בכל יום

לפרטים נוספים: 02-9664455
רחוב יוסף חכמי 48 מורדות בית וגן ירושלים

לתרומה לעלון לדיכוי הרבים, וכן להקדשות לרפואה להצלחה ולע"נ: 050-7658052
לקבלת העלון למייל ולכל נושאי העלון, יש לשלוח מייל לכתובת: ALON.BEITLEVY@GMAIL.COM